

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Cum quibus est conuersandum. XVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

multo sit melius, si omnino sisleas. Quid ad te? Iesum sequere, & si-
ne mortuos sepelire mortuos suos. Huiuscemodi distractionibus
& curiositatibus seruus Dei intendere nullo modo debet; sed edi-
ficationi & custodia cordis sui, orando, legendo, meditando, &
alia opera sancta in nomine Dei faciendo. In actibus Apostolo-
rum habes, quod Athenienses ad nihil aliud vacabant, nisi aut di-
cere aut audire aliquid noui: sed talis usus nimis damnabilis sit a-
pud claustrales, Deum præ oculis habentes.

Rumori-
bus non
indulgen-
dum.

§. 16. De utilibus narrationibus.

Sunt tamen quædam, si referantur ex charitate, quæ adificant
etiam audientes. Sicut denuntiatio alicuius defuncti, peritio
suffragij pro tribulato, conuersio peccatorum, status deuorum,
& alia his similia; quibus est condolendum seu etiam congau-
dendum, prout causæ requirunt. Considerare similiter diuina iu-
dicia super statum mundi, prodest bonis & electis Dei ad con-
temptum eius; sicut sunt pestilentia, famēs, incendia, præliaque
terrarum, & ceteræ tribulationes graues: quibus gloria mundi
prostratur, & delectatio carnis amaricatur. Hæc mala sæpe bo-
ni & spirituales ad profectum suum trahunt, & per exempla talia,
se & cæteros ad compunctionem cordis, ad luctum peccatorum,
ad emendationem vitæ, & ad præparationem mortis secum ex-
citant; quæ etiam in sacris codicibus & Ecclesiasticis historijs,
manifeste leguntur. Sed hunc salutarem profectum plures inde-
uoti & verbosi aut nesciunt aut non intendunt, sed quasi in fabu-
lam deductionis peruertunt. Vnde potes elicere, quod sicut boni
& virtuosi ad bonum omnia, quæ audiunt vel vident, conantur
inducere, ita instabiles & vagi, tepidi & dissoluti, hæc eadem ad
suam malitiam exercendam insecunt. Ideo perspicito, quid sit
quod audisti; & quis fructus esse valeat ultra dicendi.

§. 17. Qui sint vitandi.

Propterea noli libenter approximare secularibus, neque perso-
nis magnis; nec eo etiam conuenias, ubi nosti esse multitudi-
nem presbyterorum; quia statui tuo non congruit, nec officio.

§. 18. Cum quibus est conuersandum.

Cum simplicibus & deuotis, & bene sentientibus de Deo, & cõ-
sentientibus tibi propter Deum in bono, sit fermocinatio tua
& crebrior sociatio. Et quicumque non concordant cum spiritu
tuo, illis cede propter pacem tuam & ipsorum, quia defensor &
iudex noster Iesus Christus clarè nos interior agnoscit, ante
quem humana iudicia sepius errant. Si desideras aliquem ad-
ficare,

ficare, soli melius dicis; quia multis nonnunquam displicet, quod unus vel duo grater audiant.

§. 19. De quibus materijs est interrogandum & colloquendum.

Q Væstiones in scripturis noli mouere in communi audientia, neque de materijs altis & curiosis libenter loquaris: sed quæcumque sunt humilia, virtuosa & amabilia, deuota & excitatiua ad amorem Christi, pacifica, pudica, & honesta coram Deo & hominibus, hæc loquere & exhortare. Si verò audieris aliqua difficilia & obscura moueri ab alijs, tace primò, & cogita, quòd sis discipulus Christi; quem non oportet docere, sed audire humiliter verba seniorum; & cum verecundia & reuerentia vtilia interrogare, & discere in silentio. Vnde Paulus dicit: *Docere autem mulieri non permitto*: id est, non patiar, quòd insistat aliorum doctrinæ, qui infirmus est & debilis in virtutibus, & quodammodo adhuc carnalis est, in quo sæpe abundant passiones superbiæ, iræ, rixæ, gulæ, inuidiæ, vanæ gloriæ, & cæteræ pestes cordis & morum leuitates: cui neq; est experientia & annosa exercitatio spiritalis vitæ & disciplinæ, sed vana & indeuota scientia, & assuetæ ad non interrogata leuis responsio. Istum enim non decet, presentibus alijs & peritioribus, quicquam loqui, docendi saltem modo. Non dicas ergo opinionem tuam, ne ostendere scientiam tuam cum Heliu videaris; qui beatum Iob meliorem & sapientiorrem se ausus est docere, & duriter increpare, ac rationibus compositis ingeniosè vincere; sed Deus spreuit eum, & reprobauit, quòd se superbè & animosè iusto & sancto viro se prætulisset.

1. Tim. 2.
Cui nō liceat in seniorum cōsensu loqui.

Iob 29.

§. 20. De reuelatione scripturarum mysticarum, à Deo imploranda & à proximo.

Q Vando autem desideras aliquid obscurum intelligere, & de dubiis certificari, primùm à Domino pete sensum & intellectum illius reuelari ad profectum tuum, & pro gloria eius. Contigit aliquando cuidã in tali forma Deum oranti; cum se iterum contulisset lectioni, statim ei aperiri ignorantiam eius: qui consolatus in verbo Domini, didicit habere recursum frequentiorrem ad Deum omnia scientem. Tamen rursus hominis sensus quandoque à Deo humiliatur, ne capiat verbum tenebrosum; vt non eleuetur cor eius, & cadat in laqueum diaboli, autumans se aliquid scire, cum nihil sciat. Et nisi Deus voluerit nobis reuelare nonne tenebræ videntur esse scripturæ? Ideo secundum consuetudinem sanctorum Patrum, quærendum est humiliter à fratre aliquo, vt exponat & declaret nobis intellectum obscurioris literæ,